

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.420 van 16 april 2003
in de zaak A. 131.374/IX-3654.**

In zake : André BOELAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2.

tussenkommende partij :

Christelle APER,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Onderbergen 57.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat André BOELAERT op 3 januari 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 23 oktober 2002, waarbij Christelle APER wordt benoemd tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Wetteren-Zele;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verzoekschrift dat Christelle APER op 31 januari 2003 heeft ingediend om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2003 waarbij de
terechtzing bepaald wordt op 31 maart 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die
verschijnt voor verzoeker, van advocaat S. VAES, die loco advocaat P. PEETERS
verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat R. JOSEPH, die loco advocaat
T. BALTHAZAR verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden
samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is griffier in de rechtbank van eerste aanleg te
Dendermonde.

Op 28 februari 2002 wordt hem bij de tweejaarlijkse beoordeling
door de hoofdgriffier van deze rechtbank de vermelding “goed” toegekend.

Na beroep van verzoeker oordeelt de raad van beroep in zijn
advies van 18 april 2002 echter dat de beoordeling moet worden aangepast naar
“zeer goed”.

1.2. Intussen stelt verzoeker zich kandidaat voor de vacante betrekking
van hoofdgriffier van het vrederecht van het kanton Wetteren-Zele. Met betrekking

tot zijn kandidatuur worden aan de benoemende overheid de volgende adviezen gegeven :

1.2.1. De procureur des Konings te Dendermonde geeft op 4 april 2000 een ongunstig advies, in volgende bewoordingen :

“BOELAERT André, geboren te Erpe op 2 februari 1954, en wonende te Aalst, Lindestraat 130, momenteel griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Door mijn ambt zijn reeds meerdere opmerkingen gemaakt in verband met foutieve vonnissen.

Hij kreeg reeds de tuchtstraf van de mondelinge waarschuwing en ondanks dat besteedt hij niet voldoende aandacht aan zijn taken.

Mijn ambt heeft zelfs de heer Procureur-generaal moeten berichten van feiten een griffier onwaardig, meer bepaald niet invullen van het zittingsblad, na het afsluiten van authentieke akten geschriften te hebben gesteld of ingevoegd.

Op zijn laatste evaluatie kreeg hij 50 % of goed.

Ik verleen ongunstig advies”.

1.2.2. De vrederechter van het kanton Wetteren-Zele verleent op 5 april 2002 een “zeer gunstig” advies. Dat advies besluit als volgt :

“(…)

Op basis van alle gegevens kan dan ook besloten worden dat de kandidaat zeer ervaren is en onder alle kandidaten, zonder twijfel beschikt over de meest uitgebreide professionele en maatschappelijke kwaliteiten. Hij is dan ook, naar het inzicht van ondergetekende, de meest geschikte kandidaat voor het uitoefenen van het ambt van hoofdgriffier in het vredegerecht Wetteren-Zele. Het advies is aldus zonder enig voorbehoud zeer gunstig”.

1.2.3. Verzoeker stelt op 12 april 2002 tegen het advies van de procureur des Konings te Dendermonde beroep in bij de raad van beroep. In zijn advies van 2 mei 2002 stelt deze raad onder meer :

“(…)

Nu het omstandig gemotiveerd advies van de Vrederechter voor betrokken kandidaat zeer gunstig is, bestaat er ter zake in hoofde van de kandidaat geen aanleiding om enige betwisting te voeren.

Het komt de Raad van beroep niet toe om het ongunstig advies dat werd verleend door de Procureur des Konings te Dendermonde te wijzigen, nu dit advies slechts in ondergeschikte orde gevoegd werd aan het zeer gunstig advies van de bevoegde magistraat-korpschef, en dit bijgevoegd advies niet vatbaar is voor hoger beroep.

De Raad van beroep sluit zich evenwel volmondig aan bij het zeer gunstig advies van de heer Vrederechter van het kanton Wetteren-Zele waarbij de Vrederechter voorbijgaat aan het ongunstig advies van de Procureur des Konings te Dendermonde, welk ongunstig advies volgens de Raad inderdaad voldoende feitelijke grondslag mist, gelet op de twee zeer gunstige beoordelingen van de Raad van beroep bekomen op 10 april 2000 en 18 april 2002”.

1.3. De tussenkomende partij stelt zich eveneens kandidaat voor de vacante betrekking van hoofdgriffier bij het vrederecht van het kanton Wetteren-Zele . Met betrekking tot haar kandidatuur worden aan de benoemende overheid de volgende adviezen gegeven :

1.3.1. De procureur des Konings te Dendermonde geeft op 4 april 2002 een “gunstig” advies, in volgende bewoordingen :

“APER Christelle, geboren te Gent op 10 september 1956, wonende te Heusden, Hullendriesstraat 15, momenteel e.a. adjunct-griffier bij het vrederecht vijfde kanton Gent.

Volgens haar korpschef getuigt voornoemde van beroepsernst, beschikt over een grondige kennis van de materie. Zij heeft communicatievaardigheden, en een correcte omgang met oversten en rechtsonderhorigen.

Bij haar laatste evaluatie kreeg zij zeer goed.

Zij voldoet aan de wettelijke voorwaarden.

Ik verleen GUNSTIG ADVIES”.

1.3.2. De vrederechter van het kanton Wetteren-Zele geeft op 5 april 2002 eveneens een "gunstig" advies. Hij maakt voorbehoud bij de beleidsvisie van de kandidate, maar besluit dat zij “ongetwijfeld over professionele kwaliteiten en bekwaamheden (beschikt) die haar geschikt maken voor het uitoefenen van het ambt van hoofdgriffier”.

1.4. Bij koninklijk besluit van 23 oktober 2002 wordt Christelle APER benoemd tot hoofdgriffier van het vrederecht van het kanton Wetteren-Zele. Met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker wordt in de aanhef van dit koninklijk besluit het volgende gesteld :

"Overwegende dat de vrederechter van oordeel is dat de heer Boelaert André de meest geschikte kandidaat is voor de uitoefening van het te begeven ambt; dat de vrederechter in dit verband verwijst naar het document dat de kandidaat heeft opgesteld ter ondersteuning van zijn kandidatuur, hetwelk getuigt van een analytisch denkvermogen en waarin duidelijke standpunten worden ingenomen;

Overwegende dat met dit werkstuk de heer Boelaert André inderdaad de andere kandidaten overtreft, doch het advies van de procureur des Konings vernietigend is; dat de kandidaat reeds meerdere opmerkingen kreeg in verband met foutieve vonnissen en niettegenstaande de tuchtstraf van de mondelinge waarschuwing, hij nog steeds niet voldoende aandacht besteedt aan zijn taken; dat recentelijk nog nieuwe klachten werden geformuleerd door de hoofdgriffier; dat de procureur des Konings zelfs de procureur-generaal moeten berichten heeft van 'feiten een griffier onwaardig, meer bepaald het niet invullen van het zittingsblad, na het afsluiten van authentieke akten, geschriften te hebben gesteld of ingevoegd';

Overwegende dat de heer Boelaert André beroep heeft aangetekend zowel tegen de definitieve beoordeling die hem door de hoofdgriffier werd toegekend

op 28 februari 2002, als tegen het advies dat door de procureur des Konings werd verleend omtrent zijn kandidatuurstelling;

Overwegende dat de Raad van Beroep de definitieve beoordeling heeft omgebogen naar 'zeer goed', waarbij de fouten niet worden ontkend maar verschoond op grond van een aantal argumenten die vragen oproepen;

Overwegende dat wat betreft het ongunstig advies van de procureur des Konings de Raad van Beroep het beroep ontvankelijk heeft verklaard om nadien te stellen : 'Het komt de Raad van Beroep niet toe het ongunstig advies dat werd verleend door de procureur des Konings te Dendermonde te wijzigen, nu dit advies slechts in ondergeschikte orde gevoegd werd aan het zeer gunstig advies van de bevoegde magistraat-korpschef, en dit bijgevoegd advies niet vatbaar is voor hoger beroep'; dat vervolgens de Raad van Beroep meent toch te moeten stellen dat het 'ongunstig advies volgens de Raad inderdaad voldoende feitelijke grondslag mist';

Overwegende dat zonder het proces van het proces te maken niet kan worden voorbijgegaan aan de gegevens die door de procureur des Konings worden bevestigd en die de kandidaat totaal ongeschikt maken voor het te begeven ambt";

Wat de tussenkomende partij betreft, wordt in de aanhef van het koninklijk besluit het volgende vermeld :

"Overwegende dat mevr. Aper Christelle griffier is in het vredegericht van het vijfde kanton Gent en over de ganse lijn gunstig wordt beoordeeld; dat de enige kritiek de klassieke opmerking is van de vrederechter dat het haar aan analyse ontbreekt over de wijze waarop een beleid kan gevoerd worden in een vredegericht met twee standplaatsen die op ruime afstand van elkaar verwijderd zijn, waarvan nochtans onmiddellijk wordt aan toegevoegd dat er geen twijfel is dat zij over organisatietalent beschikt en aldus in staat is haar professionele ervaring dienaangaande aan te wenden;

Overwegende dat deze kandidate sedert 1976 werkzaam is in respectievelijk de vredegerichten van het zesde en het vijfde kanton te Gent en sedert 27 april 1999 griffier is in dit laatste kanton;

Overwegende dat haar zeer ruime ervaring met de werking van een vredegericht en haar goede kennis van de materies die behoren tot de bevoegdheid van de vrederechter, haar als geen van de andere kandidaten geschikt maken voor het geambieerde ambt; dat het door haar opgestelde document ook aantoont dat zij, via een algemene analyse, een inzicht heeft in de taak van hoofdgriffier;

Overwegende dat de vrederechter onderlijnt dat zij thans reeds nauw betrokken is bij de werkorganisatie, dat zij dit met kennis van zaken uitvoert en ook een theoretische vorming heeft gevolgd; dat zij zin heeft voor vervolmaking en geen bijkomende opleidingen schuwt; dat zij zeer bekwaam is en wordt omschreven als de spil van de griffie waartoe niemand zich vruchteloos wendt;

Overwegende dat betrokkene in haar huidige functie stageleider is en in die hoedanigheid de zorg heeft voor het opleiden van het personeel, dat zij bovendien de taak van systeembeheerder kreeg toegewezen en gelet op haar doorgedreven interesse voor informatica en haar kennis van de diverse software;

Overwegende dat betrokkene goede sociale kwaliteiten heeft; dat zij voornaam, correct en hulpvaardig is; dat volgens haar korpschef zij van beroepsernst getuigt en zij over een grondige kennis van de materie beschikt;

Overwegende dat betrokkene bij haar laatste evaluatie 'zeer goed' bekwam;

Overwegende dat het advies van de procureur des Konings gunstig is;

Overwegende dat zij de meest geschikte candidate is voor het te begeben ambt;"

2. Overwegende dat Christelle APER met een verzoekschrift van 31 januari 2003 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat aangezien zij de begunstigde van het bestreden besluit is, op die vraag moet worden ingegaan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert :

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 op de formele motivering van administratieve handelingen, van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, van het algemeen rechtsbeginsel in het administratief recht volgens hetwelk de overheid wanneer zij iemand benoemt ertoe gehouden is de aptitudes, titels en verdiensten van de verschillende kandidaten te vergelijken op gelijke, ernstige en concrete wijze, van de beginselen van behoorlijk bestuur, o.m. het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel,

Doordat de overheid die een benoeming doet ertoe gehouden is, op basis van het gelijkheidsbeginsel en het ermee samenhangende verbod van niet-discriminatie, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, bij de benoeming de respectievelijke bekwaamheden, aanspraken en verdiensten van de gegadigden gelijkelijk, ernstig en concreet te vergelijken en via een afdoende formele motivering de redenen van haar keuze uiteen te zetten, waarbij de overheid die de benoeming doet er tevens zal moeten over waken dat de uitgebrachte motivering gesteund is op juiste motieven, die met de achterhaalbare realiteit in overeenstemming zijn en de benoemende overheid mevrouw Christelle Aper heeft benoemd nadat zij tot de vaststelling is gekomen dat 'de vrederechter van oordeel is dat de heer Boelaert André de meest geschikte kandidaat is voor de uitoefening van het te begeben ambt' maar anderzijds stelt dat de beslissing van de Raad van beroep m.b.t. de definitieve beoordeling van de hoofdgriffier dd. 28.02.2002 een ombuiging bevat naar de beoordeling 'zeer goed', 'waarbij de fouten niet worden ontkend maar verschoond op grond van een aantal argumenten die vragen oproepen' en bovendien oordeelt dat de Raad van beroep in zijn uitspraak aangaande het ongunstig advies van de procureur des Konings weliswaar meende te kunnen stellen dat het 'ongunstig advies volgens de Raad inderdaad voldoende feitelijke grondslag mist', terwijl 'niet kan worden voorbijgegaan aan de gegevens die door de procureur des Konings worden bevestigd en die de kandidaat totaal ongeschikt maken voor het te begeben ambt',

Terwijl - eerste onderdeel - deze motivering alle feitelijke draagkracht mist, nu immers door de benoemende overheid ten onrechte wordt voorgehouden dat de definitieve beoordeling van de Raad van beroep dd. 18.04.2002 'slechts' een verschoning van de door verzoeker begane fouten zou bevatten, en nu immers bovendien al even ten onrechte door de benoemende overheid wordt uitgegaan van de affirmatie dat niet zou kunnen worden voorbijgegaan aan de door de procureur des Konings vermelde gegevens die verzoeker totaal ongeschikt zouden maken voor het geambieerde ambt,

Terwijl -tweede onderdeel- een afdoende motivering van een administratieve beslissing inhoudt dat de motieven in feite en in rechte correct zijn en een kennelijke beoordelingsfout de beslissing onwettig maakt.";

Overwegende dat verzoeker daarbij in essentie toelicht dat de motivering van het bestreden besluit, waar deze blijkbaar steunt op het ongunstig advies van de procureur des Konings, helemaal niet afdoende is; dat dit advies zelf steunt op de resultaten van de tweejaarlijkse beoordelingen van de hoofdgriffier-evaluator, doch die beoordeling in graad van beroep werd omgevormd in "zeer goed"; dat het bestreden besluit zulks weliswaar constateert, maar onmiddellijk die nieuwe beoordeling naast zich neerlegt, op grond van de overweging dat "de fouten niet worden ontkend maar verschoond op grond van een aantal argumenten die vragen oproepen"; dat volgens verzoeker dergelijke bedenking nietszeggend en onaanvaardbaar is, dat immers nergens in de aangevochten beslissing te lezen staat waarop wordt gesteund, dat de beslissing in beroep van 18 april 2002 trouwens helemaal niet toelaat te stellen dat daarin bedenkelijke redeneringen zouden zijn ontwikkeld, en integendeel tot de conclusie leidt dat de verwijten die verzoeker steeds opnieuw te horen krijgt niet aan hem zijn toe te schrijven en dat de magistraten waarmee verzoeker samenwerkt hem anders beoordelen dan de hoofdgriffier; dat verzoeker in zijn kritiek op het bestreden besluit voorts vaststelt dat helemaal niet verduidelijkt wordt wat moet worden verstaan onder "de gegevens die door de procureur des Konings worden bevestigd", dat het hooguit kan gaan over de gegevens die staan vermeld in het advies gevoegd bij het advies van de vrederechter van het kanton Wetteren-Zele, maar dat dit niet dienstig kan worden aangewend omdat toen de procureur des Konings zijn advies uitbracht, hij de uitspraak van de raad van beroep, die pas op 18 april 2002 werd verleend en die in feite de kritiek van de procureur des Konings als niet relevant van de hand wijst, niet kon kennen, terwijl dat advies van de procureur des Konings ook een manifest onjuist quorum van de evaluatie opgeeft : 50 %, terwijl het - vóór de herwaardering in graad van beroep - 62,50 % diende te zijn; dat verzoeker ook aanstipt dat de vrederechter van het kanton Wetteren-Zele, doordat hij bij zijn advies het advies van de procureur des Konings had gevoegd, de inhoud van laatstgenoemd advies moest kennen en desondanks meende aan zijn conclusie niets te moeten veranderen; dat verzoeker ten

slotte erop wijst dat de raad van beroep op 2 mei 2002 oordeelde dat het hem weliswaar niet toekwam het ongunstig advies van de procureur des Konings te wijzigen, maar toch stelde dat dit advies "voldoende feitelijke grondslag mist, gelet op de twee zeer gunstige beoordelingen van de Raad van beroep (...)";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij vooreerst antwoordt dat de resultaten van de grondige vergelijking van titels en verdiensten op een gedetailleerde wijze zijn weergegeven in de motivering van het bestreden besluit, opdat iedere kandidaat in de motivering de redenen kan lezen waarom zijn of haar kandidatuur al dan niet in aanmerking werd genomen; dat, wat de inhoudelijke motivering betreft, volgens haar het feit dat verzoeker reeds meerdere opmerkingen kreeg in verband met foutieve vonnissen, dat hij, niettegenstaande de tuchtstraf van de mondelinge waarschuwing, nog steeds niet voldoende aandacht besteedt aan zijn taken, en dat recentelijk nog nieuwe klachten werden geformuleerd door de hoofdgriffier zodat de procureur des Konings zelfs de procureur-generaal heeft moeten berichten van "feiten een griffier onwaardig, meer bepaald het niet invullen van het zittingsblad, na het afsluiten van authentieke akten, geschriften te hebben gesteld of ingevoegd", in redelijkheid konden doorwegen voor verzoeker, nu het advies van de vrederechter van het kanton Wetteren-Zele niet bindend was; dat de verwerende partij aangaande het advies van de raad van beroep van 18 april 2002 stelt dat dit advies niet werd uitgebracht in het kader van de benoemingsprocedure, maar gegeven werd in het kader van de tweejaarlijkse evaluatie van verzoeker; dat zij aangaande dat advies stelt dat de wijziging van de definitieve beoordelingsstaat niet moet worden gezien als een ontkenning van de fouten begaan door verzoeker, maar als een verschoning van die fouten, dat zij er de oorzaak van is dat de door de raad ingeroepen argumenten vragen oproepen en niet opwegen tegen de negatieve gegevens aangebracht door de procureur des Konings en dat de Koning daarmee geenszins zijn beoordelingsbevoegdheid te buiten is gegaan; dat verwerende partij ook aanstipt dat, waar de procureur des Konings verkeerdelijk vermeldde dat verzoeker op zijn laatste evaluatie de beoordeling 50 %, zijnde "goed" kreeg, hij op verzoek van de vrederechter van het kanton op 17 april 2002 zijn advies toegelicht heeft en daarbij erkend heeft dat de evaluatie van verzoeker door de hoofdgriffier niet de beoordeling 50 %, maar wel 62,5 % inhield, waarbij de eindvermelding "goed" bleef, wat voor hem echter geen reden bleek om zijn voorgaand advies niet te handhaven, daaraan overigens nog een brief toevoegend van de hoofdgriffier van de rechtbank met betrekking tot recente fouten van verzoeker; dat wat betreft verzoekers verwijzing naar het zeer gunstig advies van de vrederechter, de verwerende partij ten slotte stelt dat het feit dat de vrederechter na kennisneming van het advies van de procureur des

Konings in zijn advies tot een totaal verschillende conclusie komt, echter niet betekent dat het advies van de procureur des Konings onoordeelkundig of in strijd met de realiteit zou zijn, noch dat de verwerende partij in redelijkheid niet op de negatieve elementen in dit advies acht vermocht te slaan;

4.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij erop wijst dat over haar kandidatuur gunstiger adviezen werden uitgebracht dan over die van verzoeker, dat de adviezen niet bindend zijn, dat het bestreden besluit naar de eis van de wet voldoende formeel is gemotiveerd, dat zij onvoldoende op de hoogte is van de precieze feiten om de correctheid van het advies van de procureur des Konings te beoordelen, dat het advies van de raad van beroep waarnaar verzoeker verwijst, niet uitgebracht werd in het kader van de benoemingsprocedure en dat het advies van de procureur des Konings, dat wel werd uitgebracht in het kader van die procedure, waartegen verzoeker ook beroep heeft aangetekend, niet werd gewijzigd, zodat de benoemende overheid er dan ook terecht rekening mee heeft kunnen houden;

4.4.1. Overwegende dat artikel 287bis van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt wat volgt :

"§ 1. Voor de benoemingen bedoeld in de artikelen 263, § 1, 264, 266 en 268 wint de minister van Justitie het advies in van, al naargelang het geval, de korpschef, de oudstbenoemde rechter in de politierechtbank of de vrederechter van het gerecht waar de benoeming dient te geschieden. Deze zendt hem dat advies rechtstreeks over en voegt, naar gelang van het geval, dat van de procureur des Konings, van de arbeidsauditeur of van de procureur-generaal eraan toe.

(...)

§ 2. Het advies wordt gemotiveerd. Het belicht de vorming, de ervaring, de kwaliteiten van de kandidaat en zijn bekwaamheid om het vacante ambt uit te oefenen; het wordt, in voorkomend geval, gestaafd door de notities en de eindvermelding opgenomen in zijn beoordelingsstaat.

§ 3. De eindconclusies van het advies worden ter kennis gebracht van de betrokken kandidaat door, al naargelang het geval, de korpschef, de oudstbenoemde rechter in de politierechtbank, de vrederechter, de procureur-generaal, de federale procureur, de procureur des Konings, de arbeidsauditeur, de hoofdgriffier of de hoofdsecretaris van het parket die overeenkomstig § 1 de adviezen aan de bevoegde minister verzendt. De kandidaat beschikt over een termijn van tien dagen om kennis te nemen van het volledig advies.

Oordeelt de betrokken kandidaat dat daartoe ernstige redenen voorhanden zijn, dan kan hij binnen dezelfde termijn aan de bevoegde raad van beroep een schriftelijk verzoek richten om het advies te wijzigen. Hiervan wordt hem een ontvangstbewijs afgegeven.

De kandidaat doet, met dezelfde post, een afschrift van zijn verzoek toekomen aan de magistraat, hoofdgriffier of hoofdsecretaris, die belast is met het verzenden van het advies aan de minister van Justitie. Het adviesdossier wordt binnen achtenveertig uur na ontvangst van dat afschrift aan de raad van beroep medegedeeld.

§ 4. De adviezen worden aan de minister van Justitie of aan de minister die bevoegd is voor de Arbeid, medegedeeld binnen veertig dagen te rekenen van de datum van ontvangst van het verzoek om advies of, indien de betrokken kandidaat gebruik heeft gemaakt van de in het tweede lid van § 3 bedoelde mogelijkheid, binnen dertig dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het bezwaarschrift door de bevoegde raad van beroep.";

4.4.2. Overwegende dat uit de hiervoor overgeschreven wetsbepaling te onthouden valt dat met het oog op de benoeming van de hoofdgriffier van een vrederecht -deze is bedoeld onder artikel 263, § 1- het advies ingewonnen wordt van de vrederechter van het gerecht waar de benoeming dient te geschieden, dat deze bij zijn advies dat van de procureur des Konings voegt, dat het advies gestaafd wordt door de notities en de eindvermelding opgenomen in de beoordelingsstaat van de kandidaat, dat die laatste tegen het advies kan opkomen bij de raad van beroep en dat het advies van de raad van beroep eveneens aan de minister wordt medegedeeld;

4.4.3. Overwegende dat, wijl in de paragrafen 2 en 3 van artikel 287bis steeds sprake is van "het" advies, zou kunnen worden gesteld dat het eigenlijke advies uitgebracht met het oog op de benoeming, ter zake dat is van de vrederechter, eventueel hervormd door de raad van beroep, waarbij het advies van de procureur des Konings wordt betrokken en dat het beroep bij die raad dan ook enkel het advies van de vrederechter tot voorwerp kan hebben, wat ter zake ook de mening van de raad van beroep blijkt te zijn geweest; dat, daargelaten de vraag of die interpretatie de juiste is, het niettemin duidelijk is dat het niet volstaat het advies van de vrederechter of de raad van beroep op gelijke voet met dat van de procureur des Konings te plaatsen en die adviezen tegen elkaar af te wegen; dat blijkens de aangehaalde wetsbepalingen ook de eindvermelding van de beoordelingsstaat een rol speelt bij de advisering met het oog op de benoeming, in tegenstelling met wat de verwerende en tussenkomende partijen lijken aan te nemen;

4.4.4. Overwegende dat om te voldoen aan de formele motiveringsplicht, voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, in voorkomend geval in het

benoemingsbesluit de precieze en afdoende motieven moeten worden vermeld op grond waarvan de benoemende overheid geheel of gedeeltelijk van de door de wet voorgeschreven adviezen afwijkt; dat, om ook te voldoen aan de materiële motiveringsplicht, aangetoond moet kunnen worden dat die motieven in rechte en in feite juist zijn en geen kennelijk onredelijke beoordeling bevatten; dat dit in dezen betekent, niet alleen dat moet kunnen blijken waarom het bestreden besluit de voorkeur geeft aan het ongunstig advies van de procureur des Konings boven het zeer gunstig advies van de vrederechter dat bevestigd werd, weliswaar op informele wijze, door de raad van beroep, maar ook dat het advies van de procureur des Konings op in rechte en in feite aanvaarbare grondslagen berust;

4.4.5. Overwegende dat de voor verzoeker ongunstige feiten die aan de grondslag lagen van het advies van de procureur des Konings aan deze waren medegedeeld door de hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde, dezelfde die in eerste instantie verzoeker slechts de beoordeling "goed" had verleend; dat dit ongunstig advies werd verleend op een ogenblik dat de raad van beroep nog geen uitspraak had gedaan over het beroep dat verzoeker had ingesteld tegen zijn beoordeling op 28 februari 2002 door de hoofdgriffier; dat nadat hij kennis had genomen van dat beroep, de procureur des Konings niettemin zijn oorspronkelijk ongunstig advies over verzoeker behield; dat het bestreden koninklijk besluit weigert rekening te houden met de adviezen die de raad van beroep op 18 april en 2 mei 2002 over de beoordeling respectievelijk kandidatuur van verzoeker heeft uitgebracht, stellende "dat de Raad van Beroep de definitieve beoordeling heeft omgebogen naar 'zeer goed', waarbij de fouten niet worden ontkend maar verschoond op grond van een aantal argumenten die vragen oproepen" en dat "niet kan worden voorbijgegaan aan de gegevens die door de procureur des Konings worden bevestigd en die de kandidaat totaal ongeschikt maken voor het te begeben ambt";

4.4.6. Overwegende dat uit de omstandigheid dat volgens artikel 287ter, § 3, vierde en vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek het advies van de raad van beroep inzake de beoordeling definitief is en dat het krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor vernietigingsberoep vatbaar is, ondubbelzinnig blijkt dat het bindend is; dat het in de plaats komt van de in eerste aanleg verleende beoordeling; dat in dezen de benoemende overheid haar oordeel over de geschiktheid van verzoeker dan ook niet -rechtstreeks of onrechtstreeks- mocht steunen op de beoordeling die op 28 februari 2002 door de hoofdgriffier aan verzoeker werd toegekend of op de ongunstige feiten die deze daarbij in aanmerking had genomen maar die de raad van beroep had verworpen; dat in zoverre de

benoemende overheid in het kader van een benoemingsprocedure meende van het advies van de raad van beroep inzake verzoekers beoordeling of van dat van de vrederechter en van de raad van beroep in het kader van de benoemingsprocedure te mogen afwijken, zij daarvoor precieze, juiste en pertinente motieven moest kunnen voorleggen, die niet louter samenvielen met die welke de raad van beroep tweemaal had afgewezen; dat in dezen het bestreden besluit zich beperkt tot de vaststelling “dat de Raad van Beroep de definitieve beoordeling heeft omgebogen naar 'zeer goed', waarbij de fouten niet worden ontkend maar verschoond op grond van een aantal argumenten die vragen oproepen”, zonder dat op enigerlei wijze duidelijk wordt gemaakt welke de vragen zijn op grond waarvan de uitspraak van de raad van beroep in twijfel kan worden getrokken, en de vaststelling dat de procureur des Konings een andere mening is toegedaan dan de raad van beroep; dat de procureur des Konings trouwens nog geen kennis had van het advies van de raad van beroep; dat overigens dat advies ook gesteund was op het advies van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, die zich eveneens in lovende bewoordingen over verzoeker heeft uitgesproken; dat het middel ernstig is;

5.1. Overwegende dat verzoeker aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij vreest te zullen ondergaan onder meer uiteenzet dat, hoewel de vrederechter van het kanton Wetteren-Zele tot de expliciet uitgedrukte slotsom kwam dat verzoeker de meest geschikte kandidaat was voor de geambieerde benoeming, hij toch niet werd benoemd, op grond van een aantal overwegingen die met zoveel woorden te lezen staan in het bestreden besluit, namelijk dat hij zich zou schuldig hebben gemaakt aan "feiten een griffier onwaardig" en dat over verzoeker gegevens voorhanden zijn die hem "totaal ongeschikt maken voor het te begeven ambt", wat voor hem professioneel uitermate grievend en vernederend, ja zelfs beledigend klinkt, te meer daar aldus de objectieve waarheid geweld aangedaan wordt en die feiten op expliciete wijze worden weerlegd door de beslissingen van de raad van beroep; dat verzoeker erop wijst dat het feit dat hij niet werd benoemd omwille van deze negatieve beschouwingen zeer snel de ronde doet, en dat nu reeds magistraten en collegae weten dat verzoeker gekend staat als een griffier die zich schuldig heeft gemaakt aan "feiten een griffier onwaardig" die zodanig zwaarwichtig zijn dat ze zelfs een uitermate gunstig advies van de vrederechter hebben geneutraliseerd en dat hij door de procureur des Konings totaal ongeschikt wordt beschouwd; dat dit alles kon worden gelezen door de benoemde kandidaat alsook alle andere niet benoemde kandidaten; dat verzoeker meent dat zulks voor hem zodanig kwetsend, grievend en schadelijk is dat het niet zal worden gewist door een latere

vernietiging alleen; dat verzoeker stelt dat ook ter gelegenheid van een eventuele latere kandidaatstelling de aangevochten beslissing te zijnen aanzien uitermate nefaste gevolgen zal teweegbrengen: een verwijzing naar deze beslissing zou immers een levensgrote schaduw werpen over verzoekers aanspraken; dat hij meent dat dit moreel nadeel zo uitzonderlijk is dat het slechts door de schorsing kan worden weggenomen of vermeden, en hij daarvoor verwijst naar rechtspraak luidens welke zulks het geval kan zijn als iemand het voorwerp is van afkeuring of minachting en de niet-benoeming steunt op gegevens die de verzoeker in een slecht daglicht plaatsen, bijvoorbeeld omdat zijn integriteit in vraag wordt gesteld; dat hij meent dat dit hier het geval is;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat volgens vaste rechtspraak van de Raad van State, mede gelet op de terugwerkende kracht van de vernietiging van de bestreden benoeming, het moreel nadeel in principe geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, nu verzoeker in de regel volledige genoegdoening zal krijgen na een eventuele vernietiging van de aangevochten benoemingsbeslissing; dat volgens haar, zelfs indien de geviseerde vermeldingen in het bestreden besluit aanleiding zouden geven tot een moreel nadeel, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de benoeming van Christelle APER verzoeker ook geen soelaas zou brengen omdat de vermelding "feiten een griffier onwaardig", een letterlijke overname is uit het advies van de procureur des Konings omtrent de kandidatuur van verzoeker en dat de schorsing van het benoemingsbesluit dit zogezegde nadeel, zijnde de negatieve evaluatie door de procureur des Konings, niet weg zou nemen; dat zij ten slotte stelt dat, wijl de Koning gebonden is door de materiële en formele motiveringsplicht en Hij de titels en verdiensten van de kandidaten dient te vergelijken, Hij bijgevolg de beoordeling van de titels en verdiensten van verzoeker - net als alle andere juridische en feitelijke overwegingen die aan Zijn beslissing ten grondslag liggen - moet vermelden zodat, mocht er al sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dan enkel kan worden vastgesteld dat dit nadeel geen rechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissing;

5.3. Overwegende dat de tussenkomende partij eveneens argumenteert dat een moreel nadeel weggenomen wordt door een vernietigingsarrest en zich wat dat aspect van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft zich daartoe beperkt;

5.4. Overwegende dat inzake benoemingen moet worden aangenomen dat in de regel een moreel nadeel voldoende kan worden hersteld door de morele genoegdoening die een, overigens met terugwerkende kracht geldende, vernietiging van de bestreden beslissing verleent; dat, uitzonderlijk echter, zulk een nadeel enkel door de schorsing kan worden weggenomen of vermeden, wanneer daarvoor specifieke redenen gelden; dat zulk een reden uitmaakt, het feit dat verzoeker het voorwerp is van afkeuring of minachting of het feit dat de bestreden beslissing steunt op gegevens die verzoeker in een slecht daglicht plaatsen; dat in dezen het bestreden koninklijk besluit, waar het stelt dat verzoeker zich zou hebben schuldig gemaakt aan “feiten een griffier onwaardig” en dat er gegevens zijn die hem “totaal ongeschikt maken voor het te begeben ambt”, verzoeker in een uiterst slecht daglicht plaatst; dat die bewoordingen voor hem als bijzonder grievend kunnen worden beschouwd; dat doordat zij in de aanhef van het bestreden benoemingsbesluit aangewend worden om verzoekers kandidatuur uit te sluiten, moeilijk kan worden ontkend dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij veroorzaken aan dat besluit moet worden toegeschreven; dat die woorden verzoeker een moreel nadeel berokkenen dat verder reikt dan het loutere feit na een benoemingsprocedure niet benoemd te zijn; dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat de eventuele vernietiging van het bestreden besluit alleen niet zal volstaan om het moreel nadeel te herstellen; dat derhalve ook aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Christelle APER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 23 oktober 2002, waarbij Christelle APER wordt benoemd tot hoofdgriffier van het vrederecht van het kanton Wetteren-Zele.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien april 2000 en drie, door :

de H. J. DE BRABANDERE,
Mevr. S. VAN AELST,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.